

Dr. Stjepan Ivšić

rodio se 13. augusta 1884. u Orahovici (u Slavoniji). Gimnazijske je nauke učio i izučio u Požegi, gdje je načinio ispit zrelosti g. 1904. Iza toga je učio slavensku, srpskohrvatsku i klasičku filologiju u sveučilištu zagrebačkom (6 semestara) i u krakovskom (2 semestra). G. 1909. načinio je srednoškolski učiteljski ispit iz srpskohrvatske i klasičke filologije u sveučilištu zagrebačkom, a g. 1913. promoviran je u istom sveučilištu na doktora filozofije. Pod kraj iste godine habilitirao se u istom sveučilištu za docenta slavenske filologije. Iza toga je zimske mjesece g. 1913/14. proveo u Pragu i u Petrogradu, da dotjera svoje znanje češkoga i ruskog jezika. Vrativši se s toga svoga puta u Zagreb predavaše letni semestar 1914. slavensku filologiju u svojstvu priv. docenta. G. 1915. postade izvanrednim, a g. 1918. redovnim profesorom slavenske filologije u sveučilištu zagrebačkom.

Već kao sveučilišni slušač napisao je dr. Ivšić lijepu radnju o šaptinovačkom narječju, koja je štampana u „Radu“ naše akademije, kn. 168. Osobite je vrijednosti njegova velika dijalektologička radnja: „Današnji posavski govor“ (štampana u „Radu“, kn. 196. 197.), kojom je dokazao, da umije dijalektologiju obrađivati, kako treba, da je oružan za takovu vrstu rada potrebnim znanjem i finim uhom. On je prvi opazio u posavskim slavonskim govorima osobiti, upravo peti, akcenat te je to svoje otkriće zajedno sa svojim mislima o odnošaju toga akcenta prema drugim akcentima ne samo u našem jeziku, nego i u drugim slavenskim jezicima i u litavskom objelodanio u članku „Prilog za slavenski akcenat“ (štampano u „Radu“, kn. 187.). U svezi s dijalektološkim njegovim radom stoje i njegovi članci štampani u „Radu“, kn. 194.: „Akcenat u gramatici M. A. Reškovića“, — i „Akcenat u gramatici I. A. Bulića“.

G. 1913. osnovao se u krilu naše akademije osobiti odbor za izučavanje hrvatskih i srpskih narječja. Taj odbor povjeri dru. Ivšiću kao svojem tajniku, da napiše nputak za one, koji bi htjeli sakupljati po narodu dijalektologičku građu. On napisa taj nputak: „Načrt za istraživanje hrvatskih i srpskih narječja“ i objelodani ga o trošku naše akademije g. 1914. Svjetska katastrofa, koja je kratko vrijeme iza toga snašla i naš narod, nije do danas dopustila, da se taj rad započne, kako bi želio i pomenuti odbor i pisac „Načerta“.

U 36. knízi „Starina“, što ih izdaje naša akademija, štampano je Ivšićevo izdanje „Podsjeđanje i osvajaње Sigeta g. 1566. ili 1567.“, koje dokazuje, da u њega ima spreme i dara i za izdavačke poslove.

Osim pomenutih radња ima od dra. Ivšića i nekoliko sitnijih članaka u srednoškolskom časopisu „Nastavnom Vjesniku“.

Nema sumnje, da će dr. Ivšić i dalje neumorno služiti nauci i istini i da će svojim radom koristiti i narodu i akademiji.

S tñjeh razloga predlažem akademiji, da dra. Ivšića izabere za svoga člana dopisnika.

U Zagrebu, 10. januara 1920.

T. Maretić,
pravi član jugoslav. akademije.
